

కష్టాలను పంచుకుందాం...

ఎక్కడి జర్మనీ... ఎక్కడి భారతదేశం. మన దేశంలోని ప్రజల కష్టాలు ఓ జర్మనీ వాసుడిని కదిలించాయి. మన పేదల కన్నీళ్లు ఆయన గుండెను తడిచాయి. మనవారి బతుకులు ఆయన మనసులో ముద్ర వేసుకున్నాయి. అంతే... ఆయన ఈ కర్మభూమికి వచ్చి సేవ మొదలుపెట్టారు. చదువుకోలేని వారికి, వైద్యం చేయించుకునే స్థాపత లేక చనిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్న వారికి సాయపడ్డారు. జిల్లాలోని బొబ్బిలిలో ఆయన సాన్నిహిత్యం చాలా ఎక్కువ. ఇక్కడే అనేక సేవా కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. హ్యూండ్ ఇన్ హ్యూండ్ అనే సంస్థను స్థాపించి మనవారి కన్నీళ్లు తుడుస్తున్న ఆ వ్యక్తి పేరు ఎల్మర్ జింగ్. ఆయన బుధవారం బొబ్బిలిలో విలేకరులతో మాట్లాడారు. ఆయన అనుభవాలు ఆయన మాటల్లోనే...

బొబ్బిలి, న్యూస్ లైన్:

ఆస్ట్రీయాలో నాతో పాటు చదువుకున్న కేరళకు చెందిన జోషప్ అనే మిత్రుడి ఆహ్వానం మేరకు 1985లో భారత దేశానికి వచ్చాను. కేరళ, కొచ్చిన్ తో పాటు చెన్నైలోనూ పర్యటించాను. అప్పుడు ఈ దేశంలోని పేద రికాన్ని కళ్లారా చూశాను. అప్పుడే నాకు అనిపించింది ధనికులంతా పేదలను ఆదుకో

దేశంలోని మిత్రులకు చూపిస్తాను. వారంతా ఒక్కొక్కరిని దత్తత తీసుకొని అతి తక్కువ ఖర్చుతో ఇళ్లను నిర్మించడానికి ముందుకు వస్తున్నారు. ఒక్కొక్కరు 7 వందల యూరోలు అంటే 45 వేల రూపాయలను అందిస్తుండడంతో ఇప్పటివరకూ 8 వందల ఇళ్లను సంస్థ తరపున కట్టించాం. ఒక్క విజయనగరం జిల్లా బొబ్బిలి పరిసర ప్రాంతాల్లోనే దాదాపు మూడు వందల ఇళ్ల వరకూ కట్టి పేదలకు

జీవితం ఇచ్చిన ఎల్మర్ జింగ్ తో పోలినాయుడు

ఊర్లు ఊగిపోయేలా... వీధుల బార్లను తలపించేలా సర్కారుల వారు మద్యాన్ని జనం గొంతు పోస్తున్నారు. లాటరీ పద్ధతి మరీ మద్యాదగా కిక్కు ఎక్కినారు. వారి ఖజానాను నిండుకుంటున్నారు. ఆదాయమే మా మావధిగా ఆలోచించే లిక్కర్ సిండికేట్ మా రాజులు గ్లాస్ కోట్టుకుంటూ ఛీర్స్ చెబుతున్నారు. ప్రభుత్వం మాటకు తందానా అంటూ పాట పాడుతున్నారు. ఫలితంగా పేదల ఇంట్లో గుల్లపుతున్నాయి. గుడిసెల్లో వల చిచ్చులు రేగుతున్నాయి. పరిస్థితి కొందరు మహిళలను పోరాటం వైపు నడిపించింది. 'బెల్టు తీయకుంటే బెండు తీయనేలా' చేసింది. మద్యం గొంతు కట్టు దుకాణాలపై మహిళలు గబడుతున్నారు. ఇంటిని బాగా చేసుకోవడానికి పోరాటానికి తున్నారు.

శృంగవరపుకోట, న్యూస్ లైన్:

వీధుల్లో, కూడళ్లలో, శివార్లలో అవిడిగా మద్యం పావులు ఉండడంతో రాయళ్లు రెచ్చిపోతున్నారు. పగలు, రాత్రి కుండా తాగి ఒళ్లు, ఇళ్లు గుల్ల చేస్తున్నారు. ఈ పరిస్థితిని నివారించడానికి నడుం బిగించారు. మద్యం దుబ్బా పోరుకు సిద్ధమయ్యారు. ఎస్.కోట పరిస్థానిక పెద్దవిధి మహిళలు గొలుసు

పెదపెంకి వెలుగు ది

- ఉచితంగా 50 కంటి శిబిరాలు
- 1000 మందికి కంటిచూపు

పెదపెంకి(బలిజిపేట), న్యూస్ లైన్:

తోటివారికి సాయపడడంలో సుకుంటుంది. వారి కష్టానికి స్పందన మనసు తెలికవుతుంది. ఈ సూచనలు ముందుకెళుతున్నారూ ఈ ప్రజలను ఉచిత నేత్రవైద్య శిబిరాలు నిర్వహిస్తూ లేని వారు జీవితాల్లో వెలుగు నింపుతారు. పదివేల జనాభా గల పెదపెంకిలో చాల మంది వృద్ధులు, యువకులు చూపు మందగించింది. గ్రామానికి శాంతి యువజన సంఘం అధ్యక్షుల సంజీవి నాయకుడు మారందర్ కి కంటి తెప్పించాలని పాఠం బిగించారు. 200 చి గ్రామంలో పదేళ్లుగా 50 కంటి శిబిరాల నిర్వహించి సుమారు 1000 మందికి కలిగించారు. సొంత డబ్బులతో శిబిర ఏర్పాటు చేసి గ్రామ ప్రజలకు వెలుగు అయ్యారు. విశాఖపట్టానికి చెందిన ఫౌండేషన్, సాలూరుకు చెందిన టీ ఆస్కాతులను రప్పించి చికిత్స చేస్తున్న

పేదలకు బియ్యం పంచుతూ...

- 'పంచుకుంటూ జీవించు' ని నా దంతో సేవా కార్యక్రమాలు
- ఉన్నత చదువులు చదివిస్తూ పేదలకు అండగా జర్మనీ వాసి

వారి అని. 'పంచుకుంటూ జీవించు... ఒకరికి ఒకరు సాయపడు' అనే నినాదంతో హ్యూండ్ ఇన్ హ్యూండ్ సాస్టేటిని చెన్నై ప్రధాన కేంద్రంగా స్థాపించాను. క్షేత్ర స్థాయిలో పేదల అవసరాలను గుర్తించడం, వారికి సేవలు అందించడమే ప్రధానంగా పెట్టుకున్నాం. ఈ దేశంలో పేదలు ఇళ్లు లేకుండా అనుభవిస్తున్న తీరును ఫోటోలు, వీడియోల రూపంలో మా

ఇచ్చాం. హైదరాబాద్ లోని శంషాబాద్ విమానాశ్రయానికి దగ్గరలో ఉండే మల్లాపూర్ అనే గిరిజన తండాలో 46 ఇళ్లతో పాటు వ్యక్తిగత మరుగుదొడ్లను కూడా నిర్మించాం. అక్కడ నీటి సదుపాయం కూడా కల్పిస్తున్నాం. అలాగే హైదరాబాద్ దగ్గర గూడురులో ఏడు ఎకరాల స్థలంలో ఒక వైపు వ్యవసాయం మరో వైపు రెండు ఎకరాల్లో ఆస్పత్రిని

నిర్మించి 15 గిరిజన తండాల వారికి ఉచితంగా వైద్యాన్ని అందిస్తున్నాం. కనేసి రోడ్డు పక్కన, చెత్త కుండీల్లో వదిలేస్తున్న చిన్న పిల్లలను సంరక్షించాలనే ఉద్దేశంతో బెంగళూరులో చైల్డ్ హోంను వచ్చే నెలలో ప్రారంభిస్తున్నాం. వృద్ధులకు వైద్యం, బియ్యం, దుస్తులు, నిరుద్యోగులకు ఆర్థిక సహాయంతో ఉపాధి, అనాథ పిల్లలకు వసతితో పాటు విద్యను అందించడానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇస్తున్నాం. ఇలాంటి సేవా కార్యక్రమాలకు ప్రభుత్వాలు ముందుకు రావడం లేదు. లేనివారిని ఉన్నవారే ఆదుకోవాలి.

'నా పేరు గొర్రె పోలినాయుడు. నా తల్లిదండ్రులు ఇద్దరూ వ్యవసాయ కూలీలు. నేను పదోతర

గతి పూర్తి చేసి ఇంటర్ చేయడానికి స్థాపత సరిపోక ఖాళీగా ఉండేవాడిని. ఒక రోజు మా ఊరులో తెల్లదొర(విదేశీయుడు) వచ్చి చెట్టు కింద సమావేశం పెట్టారు. ఆయన వచ్చాడని నేను కూడా వెళ్లాను. మీటింగు అవుతున్నంత సేపు ఆయన నన్నే పరిశీలిస్తున్నారు. మీటింగు అయ్యాక నా దగ్గరకు వచ్చి నా పరిస్థితిని అడిగి తెలుసుకున్నారు. ఆర్థిక ఇబ్బందులు వల్ల చదువుకు ముందుకు వెళ్లేకపోతున్నానని చెప్పగా స్వయంగా మా ఇంటికి వచ్చి పరిస్థితి చూశారు. 'పిల్లాడిని ఉన్నత చదువులు చదివిస్తా.. పంపిస్తా' అని మా అమ్మానాన్నలను అడిగారు. దానికి వారు సరే అనడంతో బొబ్బిలి రాజా కళాశాలలో ఇంటర్, డిగ్రీ చదివించగా, గోకుల్ కళాశాలలో ఎంబీబీ చదివించారు. హైదరాబాద్ హెచ్ సీ ఎల్ లో పనిచేశాను. ఇప్పుడు ఇనిస్టిట్యూట్ బ్యాంకు పెర్సనల్ సెలక్షనులో రిటైర్ టిప్పు అయ్యింది. ఆయన ఆ రోజు నన్ను పలకరించకపోతే నేను మా ఊర్లోనే ఉండిపోయేవాడిని.' ఇది కేవలం ఒక్కరి ఆభిప్రాయం మాత్రమే. ఎల్మర్ వద్ద పోలినాయుడు వంటి వారు దాదాపు మూడు వందల మంది వరకు ఉన్నారు. వారంతా ఎల్మర్ కు జీవితాంతం రుణపడి ఉంటామని చెబుతున్నారు.

